

פְּהֵם יוֹקָשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לְעֵת רְצָה פְּשֻׁתָּפוּל עֲלֵיהֶם פְּתָאֵם

קריאה באפיטפים מעלה מאליה את שאלת נסיבות מותם של הנפטרים. על פי רוב אין באפיטף התייחסות מפורשת לסיבת המוות, אך ישנם אפיטפים המכילים תיאורים של מיני מיתות משונות. לעתים הופכת סיבת המוות לעיקרון מארגן או לתמה מרכזית באפיטף. דוגמה לכך היא כתובת של לוונטל שבה האש היא הנמענת לפנייתו המתריסה על מותה של נערה בשריפה. דוגמה נוספת נמצאת באפיטף שכתב יל"ג בו מתואר מותו החטוף של הנפטר מדום לב כ"מוות בנשיקה".

על קבר בתולה מאושרה אשר נשרפה והיתה למאכולת אש.

הוּי אֵשׁ לֹא נִפְחַ אֵשׁ בְּלִיעַל
מִבְּטָן שְׂאוּל מִי קָרְאָךְ וַתְּעַל ?
לְאֹכַל בְּכָל פֶּה אַחֲוֹתָנוּ הָעֲנֻגָה
נְעֲרָה בְּתוּלָה בְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה,
וְהִיא זָכָה נְקִיָּה לֹא מְעַלָּה מְעַל !
בְּיוֹם שְׁלֵג וְקָרַח וְהָאֵחַ מִבְּעֲרַת
נִגְשָׁה לְהִתְחַמֵּם וְהִנֵּה עַל אֶרֶץ
נְטוּשִׁים בְּנֵי רֶשֶׁף וַיִּתְאַבְּכוּ בְּשׁוּלֵיָהּ.
אֵךְ בְּדֵי רִיק גְּעֻנוּ לְכַבּוֹת הַבְּעֲרָה
נִשְׂרָפָה אַחֲוֹתָנוּ אֲהֶה ! נִשְׂרָפָה מְהֵרָה !
שְׂמָעָה הַקּוֹרָא וְרָגַז וְשָׂא קִינָה עַל מִשְׁבֹּתֶיהָ !

(דוד לוונטל, אילת השחר)